

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев2 2072/2018
16.10.2019. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Звездане Лутовац, председника већа, Јелене Боровац и Бранка Станића, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Биљана Микићевић, адвокат из ..., против тужене Основне школе "ББ" у ..., коју заступа Државно правобранилаштво - Одељење у Крагујевцу, одлучујући о ревизији тужене изјављеној против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж1 3297/17 од 06.03.2018. године, у седници одржаној 16.10.2019. године, донео је

РЕШЕЊЕ

УКИДА СЕ пресуда Апелационог суда у Крагујевцу Гж1 3297/17 од 06.03.2018. године и предмет враћа истом суду на поновно суђење.

Образложење

Пресудом Основног суда у Јагодини П1 205/16 од 25.07.2017. године, ставом првим изреке, одбијен је као неоснован тужбени захтев тужиоца којим је тражио да се пониште решења Школског одбора тужене број .../... од 11.07.2014. године и решење директора тужене ... од 19.06.2014. године као незаконит и да се обавезе тужена да га врати у радни однос. Ставом другим изреке, обавезан је тужилац да туженој накнади трошкове парничног поступка.

Пресудом Апелационог суда у Крагујевцу Гж1 3297/17 од 06.03.2018. године, ставом првим изреке, преиначена је првостепена пресуда, тако што је усвојен тужбени захтев тужиоца и поништена решења директора тужене ОШ "ББ" у ... број ... од 19.06.2014. године којим је тужиоцу АА изречена дисциплинска мера престанак радног односа и Школског одбора тужене број .../... од 11.07.2014. године као незаконита и обавезана тужена да тужиоца врати у радни однос. Ставом другим изреке, обавезана је тужена да тужиоцу накнади трошкове парничног поступка у износу од 178.250,00 динара са законском затезном каматом почев од дана извршности пресуде до исплате.

Против правноснажне пресуде донесене у другом степену тужена је изјавила ревизију због битних повреда одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права.

Испитујући правилност побијане пресуде у смислу члана 408. ЗПП, Врховни касациони суд је нашао да је ревизија основана.

Према утврђеном чињеничном стању, тужилац је био запослен код тужене на радном месту наставника техничког образовања са VII степеном стручне спреме почев од 2000. године. Решењем директора тужене број ... од 19.06.2014. године тужилац је оглашен кривим за извршену тежу повреду радне обавезе из члана 45. став 1. Закона о основама система образовања и васпитања. Из образложења решења произлази да је против тужиоца по закључку директора од 05.05.2014. године вођен дисциплински поступак због основане сумње да је 29.04.2014. године у 12,30 часова у одељењу VII/... извршио тежу повреду радне обавезе забрана насиља злостављања и занемаривања (члан 45. став 1. тачка 1. Закона о основама система образовања и васпитања) тако што је ученика VII/... разреда ВВ гурнуо и насилно хтео да удаљи из учионице. У дисциплинском поступку који је вођен против тужиоца су саслушани педагог школе, ученици наведени у нижестепеним пресудама уз присуство једног родитеља и окривљени - тужилац. По спроведеном дисциплинском поступку директор је закључио да из изведених доказа произлази да је тужилац извршио повреду радне обавезе која му је стављена на терет, да је то учинио као урачунљив, односно са умишљајем из свесног нехата, због чега су се стекли услови за његову дисциплинску одговорност, а да олакшавајућих околности код изрицања дисциплинске мере није било. Приговор тужиоца против овог решења одбијен је одлуком Школског одбора број .../... од 11.07.2014. године. У поступку пред другостепеним судом утврђено је да су дана 29.04.2014. године у преподневној смени код педагога школе дошле ученице ГГ и ДД и пријавиле да их неко од ученика прска водом; када је дошла до одељења VII/... чула је галаму, отворила врата и приметила да је тужилац стајао поред клупе ученика ВВ и одгурнуо га рукама, при чему тужилац није пао, већ се померио у страну неких 2-3 метра; тужилац је викао на ученика и тражио од њега да напусти учионицу што је ученик и урадио, али се ипак вратио да би узео јакну због чега га је сведок ухватила за руку и извела из учионице. Сви остали ученици су били у својим клупама осим ВВ који је стајао и коме се тужилац обраћао. Понашање овог ученика (ВВ) у школи је било проблематично, против њега је вођен васпитно-дисциплински поступак, имао је 3 из владања при крају школске године, али се његово непримерено понашање стално понављало.

Код овако утврђеног чињеничног стања, првостепени суд је закључио да је тужилац извршио насиље према ученику из члана 45. Закона о основама система образовања и васпитања, због чега је одбио захтев тужиоца за поништај решења о отказу.

Супротно, по оцени другостепеног суда у радњама тужиоца која су му стављена на терет, нема насиља из цитиране законске одредбе, јер физички додир не значи аутоматски и гурање, а тужена није на поуздан начин утврдила да ли је померање ученика 2-3 корака уназад последица гурања од стране тужиоца или евентуално театаралног и провокативног понашања коме је овај ученик очигледно био склон, а тиме није доказала да је понашање тужиоца могло да доведе до стварног или потенцијалног повређивања ученика што је у смислу члана 45. став 5. ЗОСОВ-а обележје физичког насиља које је забрањено, те да је тужиочеву намеру да одржи час без присуства ученика који је ометао наставу, тужена погрешно оценила као физичко насиље над учеником.

Основано се у ревизији указује да је другостепени суд учинио битну повреду из члана 374. став 1. ЗПП у вези члана 394. став 1. ЗПП јер је другачије оценио доказе без отварања расправе.

Наиме, из исказа саслушаних сведока произлази да је понашање ученика ВВ било проблематично, да се ради о недисциплинованом ученику, који је ометао часове, свађао са професорима, пркосио наставницима, тукао се; да је тужилац најпре ухватио ученика за врат, да је на њега бацио торбу и на крају са леђа гурнуо са обе руке; да је тужилац и раније примењивао насиље (исказ тужиоца саслушаног у својству парничне странке, стр. 10 првостепене пресуде). Другостепени суд је приликом доношења одлуке ценио дате исказе само у делу о владању ученика, али не и о радњама тужиоца, његовом ранијем понашању и свести тужиоца о учињеној радњи. Поред тога, другостепени суд није имао у виду ни Правилник о протоколу поступања у одговору на насиље, злостављање и занемаривање ("Службени гласник РС", број 30/10) којим је гурање предвиђено као облик физичког насиља и злостављања.

Како је другостепени суд ценио изведене доказе на другачији начин без отварања расправе и на тај начин учинио битну повреду члана 394. став 1. ЗПП, другостепена пресуда је морала бити укинута.

У поновном поступку суд ће имати у виду примедбе из овог решења и донети нову одлуку.

На основу члана 415. став 1. ЗПП одлучено је као у изреци.

**Председник већа
судија
Звездана Лутовац,с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић